

za transformacije uporabljajo algoritmi ali pa heuristične metode. Algoritem je niz standardnih operacij, ki zagotavljajo rešitev problema s končnim številom korakov. Heuristike pa so procedure ali načrti za iskanje rešitve, vendar brez zavezujočega pogoja o zagotovitvi rešitve. Kljub temu se pogosto tudi pri strukturiranih odločitvah, namesto izdelave in uporabe operativnih algoritmov, razvijajo in uporabljajo heuristike, ki tudi pripeljejo do zadovoljivih rešitev .

Izkušnje iz prakse kažejo, da so pogosto mnogo pomembnejše od strukturiranih odločitev tiste, pri katerih je problemski prostor nestrukturiran ali pa samo delno strukturiran. V teh primerih mora nosilec odločanja vložiti mnogo več navora v iskanje dobrih in učinkovitih strategij za sprejemanje ustreznih odločitev. Tu imamo opravka s tremi vrstami okoliščin, ki močno prispevajo k zmanjšanju strukturiranosti odločitvenega prostora. To so;

- negotovost
- kompleksnost, in
- konflikt.

Za odločanje v pogojih negotovosti je značilno, da nosilec odločanja:

- ne ve, katera sprememba, ki vpliva na rezultate odločanja, bo nastopila
- ne pozna vzročnih povezav v problemskem prostoru
- ima majhen vpliv oz. omejeno kontrolo nad odločitvenim okoljem
- deluje v nestabilnem okolju.

Največ strategij za odločanje v pogojih negotovosti izhaja iz statistične teorije odločanja.

Za odločanje v kompleksnem problemskem prostoru je značilno, da je to okolje:

- zelo obsežno
- zelo heterogeno
- zelo abstraktno
- zelo povezano.